

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ತನ್ನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಗ್ರಹವನ್ನು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇರಲು ಹೋಗುವ ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಅವಳೆಂದೂ ಕ್ಷಮಿಸಲಾರಳು. ಅದರ ಬದಲು ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ನೂರಾರು ದಾರಿಗಳನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚಕನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಬಂಧ ಅವಳಿಗೆ ಒಳಿತನ್ನೇ ಮಾಡಬಹುದೇನೋ ಎನ್ನುವ ಜ್ಞಾನವೂ ನಮಗೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿರ್ಧಾರವೆನ್ನುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಖಾಸಗಿ ಸಂಗತಿ. ಯಾವುದೋ ಸನ್ನಿವೇಶವೊಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರವು ಸಾಪೇಕ್ಷವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ನಿರ್ಧಾರವೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಠವಾದದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚಕಕೇವಲಹಲವುಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬಹುದೇ ಹೊರತು, ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಂತದ್ದೇ ಆಗಿರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಫಲಾಫಲಗಳನ್ನು ಅವನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೇಲಿನ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೇ ಗಮನಿಸಿ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಹಲವು ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆ ಮಹಿಳೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ಡ್ರೈವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅದೇ ಡ್ರೈವರನ್ನು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನೊಡನೆ ದೈಹಿಕ ಸಂಬಂಧ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು, ಕಾರು ಬಳಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬಹುದು, ಗಂಡನಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಸಂಬಂಧ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಗಂಡನಿಗಿಂತಲೂ ಅವನೇ ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಮದುವೆಯನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಬಹುದು... ನೂರಾರು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಅದು ಆಕೆಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಿಲುವು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಧ್ಯತೆಯೆಡೆಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿ, ಅದರ ಫಲಾಫಲಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚಕನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ 'ಸಮಾಲೋಚನೆ' ಎನ್ನುವ ಪದ ಇದನ್ನೇ ಒತ್ತಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆ.

ಎಲ್ಲ ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳಿಗೂ ಒಂದು

**ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚನೆಯನ್ನು
ದೂರವಾಣಿಯಲ್ಲಿಯೋ,
ವಿಡಿಯೋ
ಕಾನ್ಸರೆನ್ಸಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿಯೋ
ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.**

ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಲೇಬೇಕೆಂಬ ಜರೂರತ್ವ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಯಾವ ಪರಿಹಾರವೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಂಕಟವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ತಹತಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚಕ ಕೇವಲ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಿವಿಯಾದರೂ ಸಾಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಾಡಿನ ಮರದ ಬಳಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಸಂಗತಿಗಳಿರುವುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈಗಲೂ ಹಲವಾರು ಭಕ್ತರು ಮಾತನಾಡಲು ಬಾರದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾವುದೂ ಅರ್ಥಹೀನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಯಾವತ್ತೂ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೇವಲ ಒಂದು

ಗಂಟೆಯ ಸಮಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚಕನಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಂತೆಲ್ಲಾ ಹೊಸ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ನಮ್ಮೆದುರು ಕುಳಿತಂತಹ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಯಾಮಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚಕನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಅವನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಣಕುವಂತಿರದೆ, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳುವಂತಹವಾಗಿರಬೇಕು. ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಆ ಮಹಿಳೆಗೆ 'ನಿಮ್ಮ ಗಂಡ ಕೊಡೋ ದೈಹಿಕ ಸುಖ ನಿಮಗೆ ಸಾಲುತ್ರಿಲ್ಲವಾ?' ಎಂದು ನೇರವಾಗಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಕೇಳುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬದಲು 'ನಿಮ್ಮ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಹೇಗಿದೆ?' ಎಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತರಹದ ಬೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂದಲು ತೆಗೆಯುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು

